

سرمقاله

سال آینده جنگ در کشور سرنوشت جنگ در کشور

حفیظ الله ذکی

اگرچه روند صلح در یک ماه اخیر سرعت و شتاب بیشتری یافته است؛ اما هراس و نگرانی از تشدید جنگ در فصل بهار همچنان به قوت خود باقی است. در فصل زمستان همه ساله از میزان خشونت ها و جنگ ها کاسته می شود و این فصل به طرفین فرصت می دهد تا برای شروع جنگ در سال آینده پلان های دقیق تر و موثرتری طرح ریزی نمایند. مردم افغانستان در فصل زمستان آرامش قبل از توفان را تجربه می کنند و می دانند که با آمدن بهار آتش جنگ بارگرم هستی بسیاری را خاکستر خواهد کرد. اکنون سؤال همه شهروندان این است که دولت برای سال آینده چه تدابیری را اتخاذ کرده است؟ آیا نیروهای امنیتی می توانند در برابر چالش های امنیتی مقابله کرده و از امنیت مناطق و شهروندان دفاع نمایند؟ امسال بدترین سال از نگاه امنیتی و اقتصادی برای افغانستان بود. سالی که نه تنها مردم که حکومت نیز در بی سرنوشتی و بی سروسامانی مطلق به سر می برد. هیچ راهبردی مؤثر جنگی وجود نداشت. نیروهای امنیتی به شکل مطلوب با همدیگر همکاری و هماهنگی نداشتند. عناصر وابسته به شیبک های تروریستی در نهادهای دولتی به صورت وسیع فعالیت داشت. جنگ به شکل درست مدیریت نمی شد و وضوح و شفافیت در تفکیک و ظرافت و صلاحیت های مقامات و نهادهای امنیتی به مشاهده نمی رسید.

در بخش اوپراتیوی و استخباراتی بسیار ضعیف ظاهر شدیم. واقعیت های نامانی به صورت طبیعی مشکلات شغلی و اقتصادی را در پی آورد. پروژه های تولیدی و زیربنایی به تعطیلی انجامید، سرمایه ها به گونه های مختلف از کشور خارج شد و بسیاری از مردم شغل خود را از دست دادند. در یک ماه اخیر از یک طرف اجلاس چهارجانبه صلح کارهای مقدماتی صلح را به پیش می برد و از سوی دیگر شکست همزمان به آن افزایش پیدا کرده است. این مسئله نشان می دهد که شورشیان به این آسانی از جنگ و خشونت دست نمی کشند و ما باید زمان طولانی تری را برای تأمین صلح و امنیت در افغانستان انتظار بکشیم.

بنابراین آغاز سال برای مردم افغانستان از این نظر اهمیت فوق العاده دارد. مردم باید باور داشته باشند که نیروهای امنیتی از قدرت دفاعی و تهاجمی خوبی برخوردارند و باید بدانند که حکومت در مدیریت جنگ مانند گذشته عمل نمی کند و باید یقین داشته باشند که حکومت در مبارزه با هراس افکنان و شورشیان عزم و اراده جدی دارد. اگر حکومت و بخصوص نیروهای امنیتی رویدادهای امنیتی امسال را با دقت مورد ارزیابی قرار دهند و از اشتباهات گذشته درس بگیرند و از امکانات جدید هوایی، زرهی و حمایت نیروهای بین المللی در بخش های هوایی و اوپراتیوی به درستی سود ببرند؛ بسیاری از مشکلات امنیتی حل خواهد شد. سال آینده گروه داعش در کنار سایر هراس افکنان در جبهات جنگ اعلام وجود خواهد کرد. این گروه با توجه به شدت گرفتن رقابت های منطقه ای و تمرکز جامعه جهانی و کشورهای منطقه به حل مسئله سوریه و عراق، ممکن است تمایل بیشتری به سوی جغرافیای نایم افغانستان پیدا کند. به این خاطر سال آینده نیروهای امنیتی باید در چند جبهه بچنگند. از طرف دیگر سال آینده داعش و گروه طالبان تمامی قدرت و توان خود را به کار خواهند برد تا حکومت افغانستان را با چالش های بزرگ امنیتی روبرو سازند؛ اما اگر حکومت در سال آینده بتواند از یک سو قدرت تهاجمی و دفاعی خود را در برابر هراس افکنان تقویت کند و از سوی دیگر از راه های دیپلماسی زمینه ای همکاری های منطقه ای و بین المللی را برای امنیت افغانستان فراهم سازد، بر بسیاری از مشکلات امنیتی در افغانستان فایده خواهد آمد. سال آینده را می توان سال تعیین سرنوشت جنگ در افغانستان به شمار آورد. در این سال دورنمای جنگ و صلح در کشور مشخص خواهد شد و نیز توانایی ها و ناتوانی های حکومت و مخالفان مسلح برای ادامه جنگ آشکار خواهند شد. حکومت باید ضعف ها و ناپسامانی های سال گذشته را در سال آینده جبران کند و به شورشیان فرصت حمله و فعالیت های آزاد در مناطق را ندهد.

تعیین پیش شرط و مختل کردن روند صلح

رحیم حمیدی

روند را با بن بست مواجه می سازد. از این جهت، تعیین پیش شرط برای روند گفتگوی صلح مفید نیست. تعیین پیش شرط از سوی گروه طالبان برای آغاز روند گفتگوی صلح چند مسئله را می رساند. تعیین پیش شرط از سوی گروه طالبان می تواند باعث شود تا روند گفتگوی صلح را مختل و یا به بن بست مواجه سازد. گروه طالبان در شرایط کنونی تحت فشار پاکستان حاضر به پیوستن به روند گفتگوی صلح شده است. پاکستان نیز با فشار چین و ایالات متحده آمریکا حاضر به نقش مثبت بازی کردن در روند گفتگوی صلح شده است. می توان گفت که تعیین پیش شرط بازی جدید از سوی گروه طالبان و پاکستان باشد. بازی که روند صلح و دست یابی به نتیجه را به تأخیر مواجه سازد. با این حال، تا هنوز مشخص نیست که روند گفتگوی صلح نتیجه بخش باشد اما، از منافع کشور ها چنین به نظر می رسد که دست یابی به صلح یک امر

یابد صبور باشد. حکومت اشرف غنی اتفاق افتاده بود اما ذکر شان خالی از فایده نیست. دقیقاً تعیین شدن پیش شرط از سوی گروه طالبان نیاید منجر به واکنش تند و زنده حکومت گردد. زیرا، گروه طالبان به عنوان یک گروه بنیادگرا و خشکن که سال ها منازعه مسلحانه نموده است، آشنایی زیادی با دیپلماسی و مکانیسم ها و سازوکار های گفتگو و مذاکره ندارد. برای گروه طالبان آغاز روند گفتگو تا مدت زیادی یک امر بدیع خواهد بود. آن ها نیازمند به آموزش است. آموزش باید از سوی یک میانجی گر بی طرف صورت گیرد. با این حال، چهل و نادانی گروه طالبان نسبت به مکانیسم ها و سازوکار های گفتگوی صلح نیازمند صبر طرف مقابل است.

حکومت اشرف غنی اتفاق افتاده بود اما ذکر شان خالی از فایده نیست. دقیقاً تعیین شدن پیش شرط از سوی گروه طالبان نیاید منجر به واکنش تند و زنده حکومت گردد. زیرا، گروه طالبان به عنوان یک گروه بنیادگرا و خشکن که سال ها منازعه مسلحانه نموده است، آشنایی زیادی با دیپلماسی و مکانیسم ها و سازوکار های گفتگو و مذاکره ندارد. برای گروه طالبان آغاز روند گفتگو تا مدت زیادی یک امر بدیع خواهد بود. آن ها نیازمند به آموزش است. آموزش باید از سوی یک میانجی گر بی طرف صورت گیرد. با این حال، چهل و نادانی گروه طالبان نسبت به مکانیسم ها و سازوکار های گفتگوی صلح نیازمند صبر طرف مقابل است.

معلمان: دارندگان دانش و انتقال دهندگان آن

ونسان تروژه/ برگردان: آریا نوری / قسمت دوم و پایانی

تحقیقاتی پیر ناول[۱۴] وابسته به دانشگاه اورن[۱۵]. معروف ترین آثار وی تاریخیچه نظام آموزشی[۱۶]. چه چیزی می دانم؟[۱۷] تاریخیچه آموزش فنی-حرفه ای[۱۸] و در نهایت مدرسه، شوالیه ای[۱۹] نام دارد.

تأسیس شده اند به نظر نمی رسد که هنوز در این مهم موفقیت آن چنانی کسب کرده باشند. بعد کاملاً تجربی به دست آوردن دانش کلاس درس خیلی سریع منوجه می شوند یک امر مهم می شوند؛ آن ها زمانه در خود موفق خواهند بود که بتوانند مطابق گفته فیلیپ پرو[۱۸]، جامعه شناس، بین عمل از پیش مشخص شده و عمل لحظه ای تعادل برقرار کنند؛ حال باید توجه داشت که این یکی از مهم ترین عناصر حرفه ای معلمی در کلاس درس است که در متفاهم، مؤثرترین شیوه های آموزشی معمولاً خسته کننده تر هستند؛ این مهم از این جهت است که زمانی که تعالی فعالیت های روتینی که معلم از روز قبل در ذهن خود آماده کرده بود به منصفی اجرا درمی آید، دیگر انگیزه برای وی باقی نخواهد ماند. معلمی که به تاخیر با عرض کردن پایه ای که در آن درس می دهد کمی انگیزه از دست رفته را بازیافته در این مورد می گوید:

قبل از حرف زدن اجازه بگیرد. دفتر تان را کنار بگذارید الان نیازی به آن نیست. فعلاً با برگه کار می کنیم و وقتی کارمان با آن تمام شد برگه را کنار می گذاریم. جواستنا به کارتان باشد. ترز شروع به خواندن متن»

این تنها مثالی ساده از وضعیت معلم سر کلاس است. او نمی تواند تنها روی کار آموزشی که در این جلسه توزیع یک متن و کار روی آن است متمرکز شود بلکه دائم باید در کلاس بچرخد و بر کار شاگردهایش نظارت کند. تأثیر کار معلمان معاصر در عین حال به تسلط ایشان بر مطالب درسی (معلم قبل از توزیع برگه به خوبی می داند قرار است چه نکاتی را به شاگردانش منتقل کند) و کارهای روتینی که از قبل مشخص کرده و به او کمک می کند تا نظم کلاس را برقرار کند (دانش آموز موظف است قبل از صحبت کردن دست خود را ببرد بالا، برگه را روی میز قرار دهد، کتابش را جمع کند) بستگی دارد. شرایط یکسانی را می توان برای راهنمایی و حتی دبیرستان متصور شد. در همین یک مثال ساده به خوبی می توان نشان هرچه قدر کمتر برنامه ای روتین کلاس از قبل مشخص باشد، کنترل دانش آموزان دشوارتر است.

همه کارهای من تکراری شده بود... از طرفی هم دیگر تعالیم را برای انجام کارهای جدید از دست داده بودم چون انجام کارهای روتین برایم آسان بود... در حالت کلی ترائش برقراری برنامه ای روتین و منظم در کلاس درس و کارهای روزانه ای دانش آموزان دو مشکل اساسی در نظام آموزشی ایجاد می کند: مشکل اول آموزش آموزگار برای به منصفی اجرا در آوردن این برنامه هاست و مشکل دوم میزان آزادی عملی است که لازم است که هر معلم در هر مقطع تحصیلی اعطا شود. تستند

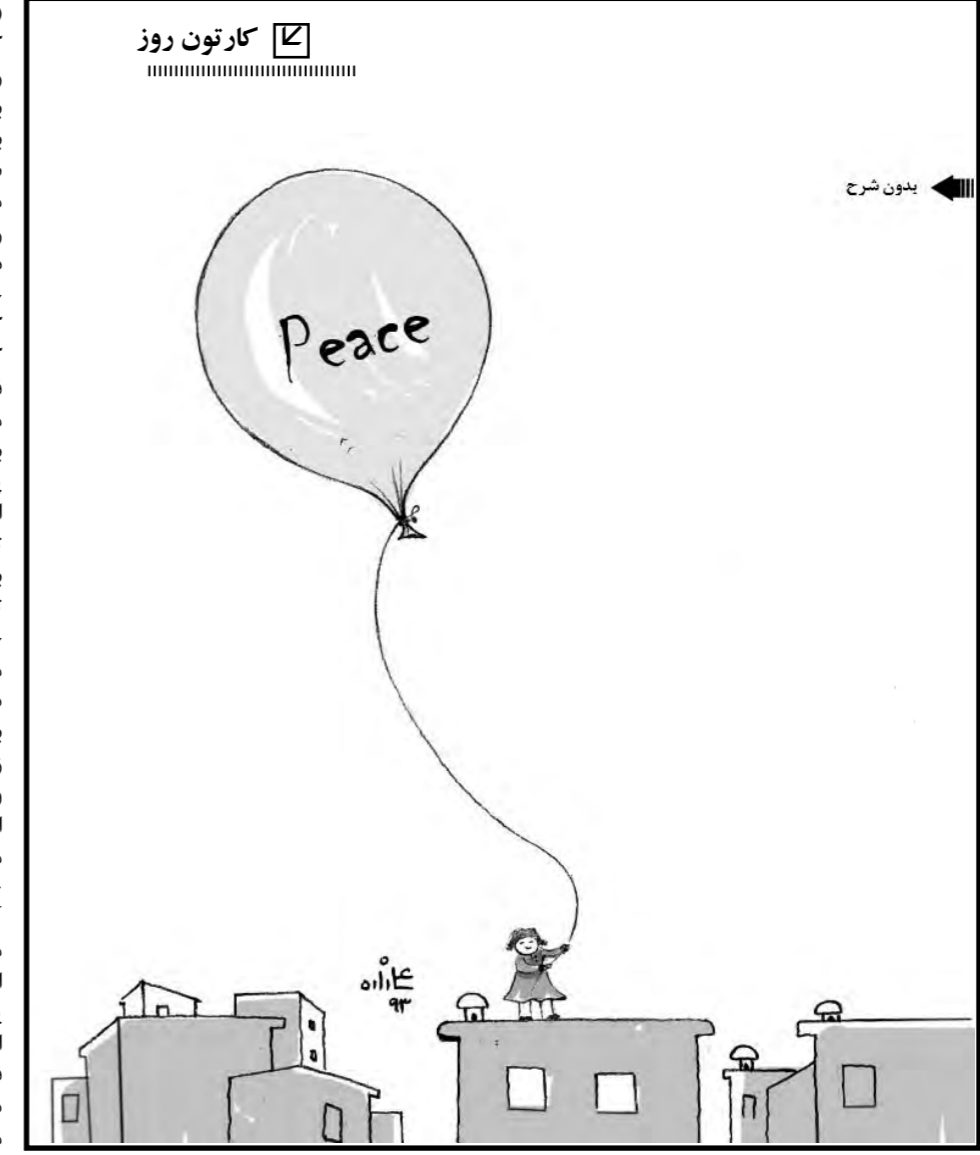
دانش به کارگیری بهترین شیوه های اداره ای کلاس درس و نیز دسته بندی فعالیت های دانش آموزان به روزمره زمان و در اثر تجربه به دست می آید. این امر اما به این معنا نیست که دانش های نظری هیچ تأثیری ندارند. روانشناسی کودک و نوجوان، جامعه شناسی مخاطبان مدرسه و با مطالعه ای جریان های بزرگ آموزشی تنها می توانند به منصفی کمک باشند برای معلمان در کسب توانایی عنوان شده. این دانش ها اما زمانی معنا پیدا می کنند که همراه شوند با فعالیت های سامانمند روزانه در کلاس درس، یعنی زمانی که بین دانش نظری و عملی پیوند برقرار شود. در فرانسه اما نهادهای دانشگاهی آموزشی معلمان [۱۹] که از سال ۱۹۹۰

در وهله ای دوم کنترل یادگیری دانش آموزان به میان می آید. در نهایت نوبت به مرحله ای می رسد که امروزه تقریباً تبدیل شده به حساس ترین مرحله کار معلم در کلاس درس یعنی کنترل رفتارهای دانش آموزان. معلم زنی در کیک هم سر کلاس درس همین شیوه را به منصفی اجرا در می آورد. او متنی یا عنوان مجنون [۱۷] بین دانش آموزان بخشد می کند: «خوب بچه ها بسه برگه ها نگاه نکنید. اصلاً مهم نیست اگر قبلاً این متن را دیده باشید، خوب الان دوباره می بینید؛ میشل حواست به من است؟! کلارا داری اعصاب من را خرد می کنی! بشین سر جای ت من این رفتار را قبول نمی کنم! میشل ساکت باش. خوب حالا متن را بخوانید. حالا به نظر شما ساختار متن چیست؟ صد دفعه گفتم

روند را با بن بست مواجه می سازد. از این جهت، تعیین پیش شرط برای روند گفتگوی صلح مفید نیست. تعیین پیش شرط از سوی گروه طالبان برای آغاز روند گفتگوی صلح چند مسئله را می رساند. تعیین پیش شرط از سوی گروه طالبان می تواند باعث شود تا روند گفتگوی صلح را مختل و یا به بن بست مواجه سازد. گروه طالبان در شرایط کنونی تحت فشار پاکستان حاضر به پیوستن به روند گفتگوی صلح شده است. پاکستان نیز با فشار چین و ایالات متحده آمریکا حاضر به نقش مثبت بازی کردن در روند گفتگوی صلح شده است. می توان گفت که تعیین پیش شرط بازی جدید از سوی گروه طالبان و پاکستان باشد. بازی که روند صلح و دست یابی به نتیجه را به تأخیر مواجه سازد. با این حال، تا هنوز مشخص نیست که روند گفتگوی صلح نتیجه بخش باشد اما، از منافع کشور ها چنین به نظر می رسد که دست یابی به صلح یک امر

یابد صبور باشد. حکومت اشرف غنی اتفاق افتاده بود اما ذکر شان خالی از فایده نیست. دقیقاً تعیین شدن پیش شرط از سوی گروه طالبان نیاید منجر به واکنش تند و زنده حکومت گردد. زیرا، گروه طالبان به عنوان یک گروه بنیادگرا و خشکن که سال ها منازعه مسلحانه نموده است، آشنایی زیادی با دیپلماسی و مکانیسم ها و سازوکار های گفتگو و مذاکره ندارد. برای گروه طالبان آغاز روند گفتگو تا مدت زیادی یک امر بدیع خواهد بود. آن ها نیازمند به آموزش است. آموزش باید از سوی یک میانجی گر بی طرف صورت گیرد. با این حال، چهل و نادانی گروه طالبان نسبت به مکانیسم ها و سازوکار های گفتگوی صلح نیازمند صبر طرف مقابل است.

حکومت اشرف غنی اتفاق افتاده بود اما ذکر شان خالی از فایده نیست. دقیقاً تعیین شدن پیش شرط از سوی گروه طالبان نیاید منجر به واکنش تند و زنده حکومت گردد. زیرا، گروه طالبان به عنوان یک گروه بنیادگرا و خشکن که سال ها منازعه مسلحانه نموده است، آشنایی زیادی با دیپلماسی و مکانیسم ها و سازوکار های گفتگو و مذاکره ندارد. برای گروه طالبان آغاز روند گفتگو تا مدت زیادی یک امر بدیع خواهد بود. آن ها نیازمند به آموزش است. آموزش باید از سوی یک میانجی گر بی طرف صورت گیرد. با این حال، چهل و نادانی گروه طالبان نسبت به مکانیسم ها و سازوکار های گفتگوی صلح نیازمند صبر طرف مقابل است.

روزنامه افغانستان از همه دانشمندان و نویسندگان دعوت به همکاری می نماید.
هیئت تحریر در ویرایش مطالب دست باز دارد.
مقالات وارده بازگردانده نمی شود.
مستولیت مقالات به عهده نویسندگان آنها است و تنها سرمقاله ییاگتر دیدگاه روزنامه افغانستان میباشد.

روزنامه افغانستان بخش دری و پشتوی روزنامه اوت لوک افغانستان است.
www.dailyafghanistan.com
Email: thedailyafghanistan@yahoo.com

صاحب امتیاز: دکتر حسین یاسا
مدیر مسؤول: محمد رضا هویدا
سردبیر: حفیظ الله زکی
کارکنان: تربیت: خالق علی زاده

دبیران: علی اصغر زاهدی، مصطفی جعفری
مسئول وب سایت: غلام عباس اصلان

آدرس: کابل، شهرک امید سبز، فاز چهار، کوچه ششم، خانه نمبر ۱۳۷-۱۳۷

روزنامه
افغانستان
The Daily Afghanistan
Daily Outlook
AFGHANISTAN
The Leading Independent Newspaper